

„Азъ открихъ страшното въ намѣреніе, което сте турили за да мя убіете; но, сыне мой, размыслили сте добръ слѣдствието на тази работѣ? Ако бы ся открилъ вашійтъ грѣхъ, той ще вы отведе на бесилкѣтъ; азъ за да вы избавѣ отъ туй смъртно наказаніе вы доведохъ тука: Вый можете тука безопасно да ми промуните сърдцето. Удрете, прѣдложи старецътъ, като му пружи една сабѣ и расгърна грѣдытъ си; азъ щѣ имамъ понѣ туй малко утѣшеніе, че щѣ ви оставѣ живота и честѣтъ въ безопасность като умрѣ тука въ тази пустынѣ. Може бы, дой-ще день да си припомните мойтъ добринѣ и дирнатъ отъ този послѣденъ знакъ, който ви давамъ, ще плачете вашето родителубійство.“ Вый размыслявате най-добръ, чеда мой, че този момѣкъ колкото и че бѣше лошъ, много ся засрами отъ разговора на баща си; той ся чувствително покая, и стана тѣй честенъ чловѣкъ, както бѣше пò-прѣди и лошъ.

СОФІЯ.

Възможно ли ю, драга пріятелко, да ся намирать и такыва чловѣцы доста лоши, та да помислѣтъ да убѣжѣтъ родителитѣ си?

УЧИТЕЛКА.

Нединъ голѣмъ законодатель мыслеше сѣщо като васъ, драга. Той бѣше нарѣдилъ наказанія за секаквы злодѣйства, но никакъ не бѣше забѣлѣжилъ за родителубійцытъ, защото не вѣрваше че можеше нѣкой да направи и таково злодѣйство.

МАРІЯ.

Що ще ся каже туй родителубійци?